

மதுரமுரளி

Registered as Newspaper in India R. No. 62828 / 95

Rs. 5/-

Regd. No.

TN / PMG (CCR) / 521 / 03 - 05

Licensed to Post without

prepayment WPP No. 319/03-05

வேந்து : 10

ஏப்ரல் - 2005

காணம் : 9

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி, கந்தகுமரியன்க்ஞோற்று

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண அரசு சுவாமியைத் துவக்கி வைக்கிறார்கள்.

துவக்கி : ஸ்ரீ சுதாமலூப மதுரமுரளி, பொதுமக்கள்

தேதி : 19.03.2005

Published by V. Sankaran on behalf of Guruji Sri Muralidhara Swamigal Mission, New No.2, Old No. 24, Netaji Nagar, Jafferkhanpet, Chennai - 600 083 and Printed by Mrs. Sri. Kalaivani of Sri Maruthy Laser Printers, 200 (173), Peters Road, Chennai - 600 014. Editor : S. Sridhar. Website : www.madhuramurali.org; e-mail : contact@madhuramurali.org ; publications@madhuramurali.org

ஸ்ரீ ஹனி:
ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிஜியின்

மதுரமுரளி

தெய்வீக மாதுப் பத்திரிகை

திருவாவலி மகாளஸம்ப்ளோசனங்களை தினாத்துவங்களுடன் வாழுமானத்தில் உத்திரவீர் ஸ்ரீ திருவாவலி நகராணாம்

வேந்து : 10

ஏப்ரல் - 2005

காணம் : 9

ஸ்ரீ ஹரி :

ஸ்ரீ வகுமினாவுமிலை வழங்கலை திருக்கோயில், திருவாவி
மதுவாளம்/போகாலை - நேதி : 16.03.2005

திருச்சூர் மரி க்ருஷ்ண குமார்
அவர்களின்
மரியத் யாகவுட வெந்தானம்
தே.ஏ : பிரேரணைப்போகாலை, தொலைவே.
தேவி : 25.03.2005 முதல்
31.03.2005 வரை

ஸ்ரீ ஹரி :

**ஸ்ரீ மீறுவதை ஸ்வாமியின் பிடிரோகாவிள்பாடு, அவர்களுடைய
அகுளாசிடின், உகை அமைதி மற்றும் நாள்கோகாகவும், மழை வேண்டியும்,
எல்லோருக்கும் எல்லாவிதமான நன்மைகளும் ஏற்பட.. கோருவும் மண்டலி,
நங்கநல்லூர் அவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு**

வரை பூமி மறை பூமி பூமி பூமி மறை !
மறை க்ருஷ்ண மறை க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மறை மறை !!

"வெறாந்தர் நாஸலைக்கீர்த்தன ஸ்பீதாவற்"

ஏழு நாட்களுக்கு, 08-04-2005 முதல் 14.04.2005 வரை, காலை 6.00 மணி முதல்
மாலை 6.00 மணி வணாமில், ஸ்ரீ நிதி ஹாலிஸ் (எண்: 4, 21வது தெரு, நங்கநல்லூர்,
சென்னை - 61, Food World அருகில்) நூல்பெற இருப்பதால், நினைவு பத்தர்கள்
இதில் கலந்துகொண்டு நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்து, குஞ்சுக்கும்
இனாவிழுப்பாய் நாகருக்கும் பாத்திரானுப்படி கேட்டுக்கொள்விடுவார்.

பூத்தி நாள்க்கு (14.04.2005 விபாழன்) ஸ்ரீ மீறுவதை ஸ்வாமியின்
அவர்கள் கலந்துகொள்வார்கள்.

போதும் விவரங்களுக்கு :

கோருவும் மண்டலி, A-1 or A-2, கோட்டி பிளாட்டு,

கட. 7, 20-வது தெரு, நங்கநல்லூர், சென்னை - 61.

போக : 2224 1018, 2224 5432

ஸ்ரீ ஹரி :

உகை அமைதி மற்றும் நன்மைக்காகவும் மழை வேண்டியும்
அகன்டா நாம சங்கீர்த்தனைம்

ஸ்ரீ மீறுவதை ஸ்வாமியினி அவர்களின்

அகுளாசிடின் சென்ற ஆண்டு போலவே இந்த ஆண்டும் தொடர்ந்து 48 நாட்கள்

"போகி ராம்சுரத்துமார் - போகி ராம்சுரத்துமார்

போகி ராம்சுரத்துமார் - ஜெப குருராயா"

என்ற ஒரே நாமாவ, அகன்ட நாயசங்கீர்த்தனைக்

15.03.2005 செங்காப்கிழியை முதல் 01.05.2005 குமிற்றுக்கிழியை வரை

காலை 6.00 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை
சென்னை மாநகரின் பல்லியேறு இடங்களில் நூல்பெற ஏற்பாடு செய்யப்படுகின்றது.

அனைவரும் நாமசங்கீர்த்தனத்தில் கலந்துகொண்டு
குஞ்சுக்கும், இனாவிழுப்பாய்க்கும் பாத்திரமாகும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

போதும் விவரங்களுக்கு :

திரு. கபீர்தாஸ்

செல் : 94440 15142 / 94440 84018 தொலைபேசி : 2227 5142 / 2231 7695

ஸ்ரீ ஹரி:

ஸ்ரீ ஸ்ரீ முரளீதார் ஸ்வாமிஜியின்

மதுரமுரளி

(தெய்வீக மாதப் பத்திரிகை)

வேணு : 10

ஏப்ரல் 2005

கானம் : 9

பொருளடக்கம்

பக்கம்

1.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனம்	2
2.	மதுரமான மஹனீயர் - 112	3
3.	பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்	5
4.	வேதக் கதைகள் - 93	6
5.	மாதம் ஒரு புத்தகம்	8
6.	எந்தரோ மஹானுபாவலு - 84	11
7.	தாமம்	14
8.	பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை - 87	16
9.	பைராகியும் பரமாத்மாவும்	17
10.	மாலே மணிவண்ணா - 31	22
11.	ப்ருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 31	25
12.	ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாஷணகளிலிருந்து - 112	28

ஆதிதேவ வரஸாதேவ தேவதேவ நாரண
கன்றுமேய்த்துக் கானகத்தே லீலை செய்த கோவலா
ஏன்று சொல்லிப் பரடியாடும் பக்தராய நம்மவர்க்கு
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே!

— ஸ்ரீ ஸ்ரீ க்ருஷ்ணப்ரேமி ஸ்வாமிகள்

பூர்ணம் இறா:

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனை

ராகம்: லிந்துபைரவி

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

நமோ நமோ	ஸ்ரீநிவாஸ - அநிஶம்	
நமோ நமோ	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
சரணங்கள்		
ஸ்யாமளகாத்ர ஸர்வஸரண்ய	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
ஸத்யஸ்வரூப ஸர்வநியாமக	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
ஸேஷ்கிரீஸ கேஷ்ட்ரபாலக	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
ஸேஷபாயன அஸேஷபாபஹர	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
கமலாவல்லப காருண்யபூர்ண	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
கங்கணபூஷண கல்யாணவேஷ	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
மதுரபுரீவாஸ மதுரபாஷண	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)
மணிமய பூஷண மதுரமுரளீதர	ஸ்ரீநிவாஸ நமோ நமோ	
	ஸ்ரீ வெங்கடேசா	(நமோ)

சென்ற வருடம், மருத்தூர் கும்பாபிஷேகத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு, சென்னை மந்தைவெளியில் உள்ள ஸ்ரீ குப்புஸ்வாமி, ஸ்ரீமதி.பத்மினிகுப்புஸ்வாமி தம்பதியர் க்ருஹத்தில் நடந்த ஸ்ரீராதாகல்யாணத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கலந்துகொண்டார்கள். அதற்கு முன்பு, சில நாட்களாகவே மிகவும் தொடர்ச்சியாக ஸத்ஸங்க நிகழ்ச்சிகள் இருந்ததால், ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜிக்குச் சிறிதும் ஓய்வில்லை. இருந்தபோதிலும், இரவு முழுவதும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி உறங்கவே இல்லை.

கல்பாக்கம் அருகிலுள்ள விட்டலாபுரம் என்னும் ஊரில் உள்ள பாண்டுரங்கன் ஆலயத்தின் திருப்பணி இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றது. அந்தக் கோவிலில் உள்ள பாண்டுரங்கன், அன்றிரவு முழுவதும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி முன்பு தோன்றிக்கொண்டிருந்தான். மறுநாள் காலையில் ராதாகல்யாணத்தின்பொழுது, பாண்டுரங்கனுடைய அபங்கம் பாடப்பட்டது. அப்பொழுது, விட்டலாபுரம் பாண்டுரங்கன், ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் எதிரில் தோன்றினான். அவனுடைய காதில் குண்டலமும், கழுத்தில் ஆபரணங்களும் காணப்பட்டன. ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களுக்கு இது ஆக்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால், அந்தப் பாண்டுரங்கனுக்கு எந்த ஆபரணமும் கிடையாது.

அன்று ராதா கல்யாணம் முடிந்தவுடன் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி பஜனை செய்த பக்தர்களுடன் நேராக விட்டலாபுரம் சென்றார்கள். அப்பொழுது, அந்தப் பாண்டுரங்கனைப் பூஜை செய்து வருபவர் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியிடம், “நேற்று மாலை, ஒருவர் பாண்டுரங்கனுக்குச் சில ஆபரணங்கள் கொடுத்தார். அவற்றை எடுத்து உள்ளே வைத்துள்ளேன்” என்று சொல்லியவர் அவற்றை எடுத்து வந்து பாண்டுரங்கனுக்கு அணிவித்தார். ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜிக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. பாண்டுரங்கன் தன் முன்பாகக் காட்சியளித்தபோது எந்த எந்த ஆபரணங்களுடன் தோன்றினானோ, அதே ஆபரணங்களைத் தான் அவர் பாண்டுரங்கனுக்கு அணிவித்தார்.

அதுபோல், ஒரு சமயம், மன்னார்குடி அடுத்துள்ள பெரம்பூர் என்ற ஊரில் நடந்த ராதாகல்யாணத்தில் கலந்துகொண்டுவிட்டுத் திரும்பி வருகையில், சிதம்பரம் பூரி நடராஜர், பூரி ஸ்வாமிஜி முன்பு வந்து, தன்னைத் தர்சனம் செய்துவிட்டுப் போகும்படி அழைத்துக் கொண்டே இருந்தார். அப்படி, தர்சனத்திற்கு பூரி ஸ்வாமிஜி சென்றபொழுது, பூரி ஸ்வாமிஜியை அழைத்து, தர்சனம் செய்து வைத்த தீக்ஷிதர், தன்னையறியாமல், “எங்கே வந்தேள்? நடராஜர் கூப்பிட்டாராக்கும்!” என்றவுடன் பூரி ஸ்வாமிஜி அடைந்த ஆளந்தம் எத்தகையது என்பதை வர்ணிக்கவே முடியாது!

இந்த அனுபவங்கள் பூரி ஸ்வாமிஜி சொல்லும்பொழுது, மிகவும் ரசிக்கக்கூடியவையாக இருப்பதால், உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றேன்.

(தொடரும்)

– ஜயந்தி ஜானகிராமன்

*Humble Pranams to
H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji*

from

M/s. VIJAY ASSOCIATES

Builders & Flat Promoters

A - 1, 'Vijay Vatica', No, 18/33, Saravana Street,
T.Nagar, Chennai - 600 017.

Ph: 2433 3433 / 2434 5932, Mobile: 98840 43231 / 98840 91994

Projects

1. 'VIJAY'S GITA GOVINDAM' - 2 Bedroom Deluxe Flats,
Mahadevan St., West Mambalam, Chennai - 600 033
2. 'VIJAY'S RAMJI' - 2 Bedroom Deluxe Flats, V.P Colony,
Ayanavaram, Chennai - 600 023.
3. 'VIJAY'S KRISHNA THULASI' - 2 / 3 Bedroom Super Deluxe Flats,
Aspiran Garden, Kilpauk, Chennai - 600 010.

Home Loans Arranged.

பக்தர்களின் கேள்விகளுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் பதில்கள்

கேள்வி : வேதத்திற்கு, ‘த்ரயீ’ என்று என்ன பெயர்?

பதில் : வேதம் ‘கத்யம், பத்யம், கானம்’ என்று மூன்று முறைகளில் இருப்பதாலும், ரிக், யஜார், ஸாமம் என்ற மூன்று முக்யமான வேதங்களைக் கொண்டிருப்பதாலும், கர்மம், உபாஸனா, ஞானம் என்னும் மூன்று விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதாலும் வேதத்திற்கு ‘த்ரயீ’ என்று பெயர்.

கேள்வி : பகவானுடைய அவதாரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று விச்தியங்களாக இருக்கின்றனவே! ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லையே, என்?

பதில் : உலகில் உள்ள கோடானு கோடி ஜனங்களும் ஒரே மாதிரி இருப்பதில்லை. ஒரே மாதிரி நடை இல்லை, குரல் இல்லை. பகவானால் படைக்கப்பட்ட மனிதர்களிலேயே இவ்வளவு வித்தியாசம் காணப்படுமானால், பகவானுக்கு மீண்டும் மீண்டும் ஒரே மாதிரி அவதாரம் செய்ய அவசியம் என்ன இருக்கின்றது? அவன் எல்லையில்லாதவன். ஆகவேதான், அவனுடைய அவதாரங்களும் எல்லையில்லாததாக இருக்கின்றன.

கேள்வி : மனதில் ஏதாவது தேவையில்லாத சிர்தனைகள் வந்து என்னைக் குழப்பிக்கொண்டே இருக்கின்றன? என்ன செய்வது?

பதில் : ஏதாவது ஒரு பகவந்நாமாவை உபதேசம் வாங்கிக்கொண்டு இடைவிடாது ஜபம் செய்து வாருங்கள். வேறு எந்த ஸாதனையின் துணையுமின்றி பகவந்நாமம் ஒன்றினாலேயே மட்டும் உயர்ந்த நிலையை அடைய முடியும். யாருடைய வாக்கில் பகவந்நாமா ஸதா வந்துகொண்டிருக்கின்றதோ அவர்களே ஜீவன்முக்தர்கள். ஒருமுகப்பட்ட மனதுடன் சொல்லிவர, சீக்கிரம் அனுபவம் ஏற்படும். மனதை, மனதினாலேயே தள்ளிவிட வேண்டும்.

வேதக் கதைகள்- 93

- தர்மஜ்ஞர், வாங்முக ஸார்வபெளம், மேலக்காவேரி
ப்ரஹ்மபூரி பஞ்சாபகேஸர ஶாஸ்திரிகள்

விராட் உபாஸனம்

(இரண்டாம் பாகம்)

ப்ராசீனசாலர், ஸத்யயக்ஞர், இந்தரத்யுமனர், ஜனர், குடிலர், என்ற ஜிந்து முனிவர்களும் வணக்கத்துடன் இருந்தனர். அரசனும் அவர்கள் தனக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணாமல் உபதேசம் செய்தான். ‘தான் உயர்ந்தவன்’ என்ற அஹங்காரம் இன்றி மற்றவரிடம் இருந்து கல்வி கற்கும் சமயத்தில் பணிவிடை செய்யவேண்டாம் என்ற தர்மமும் இதில் புலனாகிறது. தகுதியானவர்கள் உபதேசம் பெற வந்தால், அவர்களுக்கு அவசியம் உபதேசம் செய்யவேண்டும் என்ற தர்மமும் தெரிகிறது. அரசன் அதனால் அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்தான்.

எந்த விராட் புருஷன் வழிபாட்டை அறிவதற்காக அந்த முனிவர்கள் வந்தார்களோ, அவர்களுக்கு ஓரளவு விராட் புருஷனைப்பற்றிய விபரங்கள் தெரியும். அதை அனுசரித்து ஒரு முனிவரை முதலில் அழைத்து, “நீ இந்த உபாஸனத்தை எந்த அளவு அறிந்திருக்கிறாய்?” என்று கேட்டான். இதிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது, ‘கல்வி கற்க வந்தவர்களிடம் உள்ள தகுதியை ஆசாரியன் நன்கு தெரிந்துகொண்டு, தெரிந்துகொள்ளாத பாகத்தை உபதேசிக்க வேண்டும்’ என்பதாகும். முதலில் இருந்த முனிவர், “த்யுலோகத்தையே நான் விராட்புருஷன் என்று வழிபடுகிறேன்” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்ட அரசன், “த்யுலோகமே விராட்புருஷன் அல்ல. த்யுலோகமானது விராட்புருஷனின் தலை. ஆதலால், உன் வழிபாடு தவறானது” என்று அரசன் கூறினான். “தவறாகத் தெரிந்துகொண்டதால் உன் தலை வெடித்துவிடும்” என்றும் கூறி அரசன் அவரைச் சமாதானம் செய்தார். இந்த வேதாத் புருஷ த்யானம், விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தில் பூ:பாதெள என்ற ஸ்லோகத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பூமி-விராட் புருஷனின் கால்கள். ஆகாயம்-தொப்புள், ப்ராணன்-முச்சக்காற்று, சந்தர சூரியர்கள்-கணகள், திக்குகள்-கால்கள், த்யுலோகம்-தலை, அக்னி-முகம், கடல்-மண்ணீரல். இவ்விதம் இந்த உலகங்கள்

விராட் புருஷனின் உறுப்புகள். இந்த முனிவர்கள் விராட் புருஷனின் அங்கங்களையே விராட்புருஷனாக எண்ணி வந்தனர்.

இதற்குப் பாஷ்யம் செய்த ஆதிசங்கரர், பிறவிக் குருடர்கள் யானையின் உறுப்புகளையே யானையாக எண்ணிக்கொண்டனர். குருடர்களில் ஒருவன், துதிக்கையை யானை என்றென்னினான். ஒருவன் காதைத் தொட்டுப்பார்த்து யானை என்றால் முறம்போல் இருக்கும் என்று கூறினான். இதனால், ஒருவர் கூட யானையை நன்றாக அறிந்துகொள்ளவில்லை. அதைப்போல இந்த ஐந்து முனிவர்களும் முழுமையாக விராட்புருஷனை அறிந்து கொள்ளவில்லை. தய்லோகத்தை மட்டும் விராட்புருஷன் என்று தெரிந்து கொண்டதற்கு, தவறாகத் தெரிந்துகொண்டதால் அவன் தலை வெடிக்கும் என்று கூறியதுபோல, ‘அக்னியானது விராட்புருஷன் முகம் என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அக்னியையே விராட்புருஷன் என்று தெரிந்து கொண்டால் அவனுக்கு முகத்தில் கெடுதல் ஏற்படும்’ என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த விராட்புருஷன் வழிபாடு செய்பவன் போஜனம் செய்தால் இந்த உலகமே திருப்தி அடையும். நாம் சாப்பிடும் பொழுது பரிசேஷனம் செய்கிறோம். ப்ராணாயஸ்வா: என்று சொல்லி ஆறு மந்திரங்களால் சிறிதளவு அன்னத்தை வாயில் போட்டுக்கொள்கிறோம். இவ்விதம் அன்னத்தை வாயில் போட்டுக்கொள்ளும்பொழுது, பல்லில் படாமல் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் ப்ராணாக்ஞிஹாத்ரம் எனப்படும். இலையில் முதலில் வைக்கப்பட்டதையே ப்ராணாஹ்தி செய்ய வேண்டும். இவ்விதம், விராட்புருஷன் வழிபாடு, ப்ராணாக்ஞிஹாத்ரம் இவற்றை நன்கு அறிந்தவன், வாயில் ஒரு கவளம் அன்னம் சென்றாலோ உலகமே திருப்தி அடைகிறது. எவ்விதம் பசியெடுத்த குழந்தை தாயை எதிர்பார்க்கிறதோ, அவ்விதம் இந்த உலகம் இந்த உபாஸ்கனை அண்டிப் பிழைக்கிறது. இந்த விராட்புருஷன் பூநிமந் நாராயணன். விச்வம் என்றால் உலகம். ஆதலால் விஷ்ணு சஹஸ்ரநாமத்தில் விச்வம் என்று ஆரம்பிக்கிறது. விஷ்ணுவே விராட்புருஷனாக இருப்பதால், த்ரெளாபதி அளித்த கீரையைப் பகவான் உண்டான். அதனால், உலகமே திருப்தி அடைந்தது என மஹாபாரதத்தில் வனபர்வாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரலாறு ஸாமவேதத்தைச் சார்ந்த சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பல தர்மங்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

மாதம் ஒரு புத்தகம்

[“மாதம் ஒரு புத்தகம்” என்ற தலைப்பின் கீழ், நான் படித்து அனுபவித்த ஓர் ஆன்மீகப் புத்தகத்தைப் பற்றி உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கின்றேன்.]

— பீஸ்வாமிஜி

இந்த மாதம், ஸ்வாமி ராமா அவர்கள் எழுதியள் "LIVING WITH THE HIMALAYAN MASTERS" என்னும் புத்தகத்தைப் பற்றி பார்ப்போம்.

ஒரு சமயம், இந்தப் புத்தக ஆசிரியரான ஸ்வாமி ராமாவை, அவரது குரு, டார்ஜிலிங் சென்று, அதன் அருகில் உள்ள ஒரு மயானத்தில் நாற்பத்தொரு நாட்கள் தங்கி, ஒரு குறிப்பிட்ட சாதனையைப் பழகும்படி உத்தரவு இடுகின்றார். அப்படி அவர் குரு கூறும்பொழுதே, 41 நாட்கள் பொறுமையாக இருந்து, அந்தச் சாதனையைச் செய்ய வேண்டுமென்றும், ஒருகாலும் பொறுமையிழந்து 41 நாட்களுக்குள் இந்தச் சாதனையை விட்டுவிட வேண்டாமென்றும் வலியுறுத்திக் கூறி இருந்தார். அவர், குரு கூறியது போலவே, ஸ்வாமி ராமா, அந்த மயானத்திற்குச் சென்று, ஒரு சிறிய குடில் அமைத்துக்கொண்டு தங்கலானார்.

39 நாட்கள் அவர் குரு குறிப்பிட்டபடி சாதனைகளை விடாமல் பழகி வந்தார். மயானத்தில் தனித்து வசிப்பதற்குப் பயப்படவில்லை. அங்கு ஒரு நெருப்பை மூட்டி உணவு சமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தி வந்தார். முப்பத்து ஒன்பதாவது நாள் திடுமென்று அவருடைய எண்ணங்கள் மாறலாயின. “முப்பத்து ஒன்பது நாட்கள் சாதனை செய்தும் நமக்கு எந்த மாற்றமும் தெரியவில்லை. ‘குரு சொன்னார்’ என்பதற்காக உலகத்திலிருந்து விலகி யாரும் இருக்க அஞ்சும் மயானத்தில் வந்து உட்கார்ந்துள்ளோம்! இப்படி நம்மைச் செய்யச்சொல்லும் குரு எப்படி நல்லவராக இருக்கமுடியும்? நாம் நம்முடைய நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டாமா?” என்று பலவாறு சிந்தனைகள் கிளம்ப அந்தத் தீயை நீர் விட்டு அணைத்தார். குடிலை இடித்துத் தள்ளினார். நகரத்தை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்.

அப்பொழுது ஒரு வீட்டிலிருந்து இனிமையான பாடல் ஓலியும் நாட்டிய ஓலியும் கேட்டன. பாட்டைப் பாடும் பெண் ஒரு வரியை மட்டும் திரும்பத் திரும்பப் பாடிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் ஒரு விலைமாது. “வாழ்க்கை என்ற விளக்கில் என்னென்ய குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. இரவுபொழுது இன்னும் உள்ளது. அதற்குள் வாழ்க்கையில் அனுபவிக்க வேண்டியதை அனுபவியுங்கள்” என்று பொருள்படும்படி பாடினாள். உடனே இதைக் கேட்ட ஸ்வாமி ராமாவிற்கு அந்த வார்த்தைகள் தனக்கே சொன்னதுபோல் இருந்ததைக் கண்டு ஆச்சர்யமுற்றார். மீண்டும் மயானத்திற்கு ஓடினார். இன்னும் இரண்டு நாட்கள் சாதனையையும் செய்து முடித்தார். குரு சொன்னதுபோன்றே நாற்பத்து ஒன்றாம் நாள் ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்டது. அங்கிருந்து கிளம்பிய அவர், நேராக அந்த விலைமாது வீட்டிற்குச் சென்றார். அவளோ, இவர் வருவதைப் பார்த்துவிட்டு, “ஸ்வாமி! தாங்கள் தவறான இடத்திற்கு வருகின்றீர்கள். இங்கிருந்து போய்விடுங்கள்” என்று கூறி அவளுடைய கதவை மூடிக்கொண்டாள். வாயிற்காப்பானும் அவரை அங்கிருந்து துரத்தினான். ஆனால், ஸ்வாமி ராமாவோ, “அவள் என்னுடைய அன்னையைப் போன்றவள். அவள், எனக்கு மிகப்பெரிய உதவியைச் செய்திருக்கின்றாள். என் நன்றியைத் தெரிவித்துப் போகவே வந்தேன்” என்று கூற, உள்ளிருந்து வெளியே வந்த அந்தப் பெண்ணிடம் நடந்த ஸம்பவத்தையெல்லாம் விளக்கினார்.

இவருடைய குருவைப் பற்றி அந்தப் பெண்ணும் கேள்விப்பட்டு இருந்தாள். உடனே அவளும், ஸ்வாமிராமாவை நோக்கி, “இப்பொழுது முதல் நான் என் வாழ்க்கையை மாற்றிக்கொள்ளப் போகின்றேன்” என்று கூறி, அப்பொழுது முதல் இடைவிடாமல் ராம நாமத்தை ஜைபம் செய்ய ஆரம்பித்தாள். காசி சென்றாள். கங்கையில் படகு வீட்டில் தங்கினாள். மாலையில் கங்கைக் கரையில் வந்து மஹாமந்திரம் கீர்த்தனம் செய்வாள். அவளுடன் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கீர்த்தனத்தில் கலந்துகொள்ள ஆரம்பித்தனர். அவள் தன்னுடைய படகு வீட்டில், “நான் சாது அல்லன்; நான் விலைமாதுவாக இருந்தவள். என்னை வணங்காதீர்கள்” என்பதையும் எழுதியிருந்தாள்.

யார் எந்தக் கேள்வி கேட்டாலும் ‘ராம், ராம்’ என்றே பதில் சொல்வாள். ஒருநாள் மாலை, கூடியிருந்த மக்களைப் பார்த்து, “நாளைக் காலையில் நான் இறைவனுடைய திருவடியை அடையப்

போகின்றேன். என்னுடைய சர்ரத்தைக் கங்கையில் தூக்கி எறிந்து மீனுக்கு இரையாக்குங்கள்' என்று கூறினாள். அதுபோல், மறுநாள் காலை இறைவனடியை அடைந்தாள். நாம் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பாவியாக வாழ்ந்திருந்தாலும் பகவந்நாமம் நம்மைப் பவித்திரமாக்கும் இதுபோன்ற பல சுவையான சம்பவங்கள் நிறைந்த புத்தகம்தான் 'LIVING WITH THE HIMALAYAN MASTERS' By Swami Rama. Publishers: THE HIMALAYAN INSTITUTE PRESS, RR1, Box 405, HORSEDALE PENNSYLVANIA 18431. இந்தப் புத்தகம் ஆன்மீக ஸாதனை பழகுபவர்களுக்கு ஊக்கத்தையும் பல புதிய செய்திகளையும் அளிக்கக்கூடியது.

பூர்ணமீ:

எமது வெளியீடுகள்

நூல்கள்

1. பூர்ண ஸ்வாமிஜியின் அருளுரைகள்
2. பூர்ண ஸ்வாமிஜியின் பொன்மொழிகள்

H.H. Sri Sri Muralidhara Swamiji's discourse series in Tamil : Cassettes, Audio CDs, VCDs

1. பூர்ண ஸ்வாமிஜியின் அத உரைகள்	Cassettes, VCDs
2. திருப்பாவை	Cassettes, Audio CDs
3. பகவான் ரமணான் அகஷரமணமாலை	Cassettes, Audio CDs
4. பகவான் ரமணான் உபதேச உந்தியார்	Cassettes, Audio CDs
5. Greatness of Bhagavan Ramana	Cassettes, Audio CD

கீர்த்தனங்கள்

1. பூர்ண ஸ்வாமிஜியின் கீர்த்தனங்கள்	Cassettes, Audio CDs
2. மஹாமந்திரம்-அகண்ட கீர்த்தனம்	Cassette, Audio CD

For queries regarding, Madhuramurali, Books, Audio tapes & CDs
kindly send e-mail to "publications@madhuramurali.org"

எந்தரோ மஹானுபாவு - 84

நவத்வீபத்திற்கு வந்த நித்யானந்தர் சீமாதாவைச் சந்தித்தார். அன்னை அவரிடம், “மகனே நிதாயி! நீ நிமாயியை எங்கு விட்டு வந்தாய்? நீ அவனையும் அழைத்து வருகிறேன் என்று ப்ரதிக்ஞை செய்துவிட்டுப் போனாயே! நிமாயி எங்கே? அவன் இருக்குமிடத்திற்கு என்னை இப்போதே அழைத்துச் செல்” என்று அழுதாள். உபவாஸத்தால் கூஷினதசையை அடைந்திருக்கும் அன்னையிடம் நித்யானந்தர், “அன்னையே! இப்படி அதையப்படக்கூடாது! நான் உங்கள் நிமாயியை அழைத்து வந்துள்ளேன். அவர் சாந்திபுரியில் அத்வைதாசாரியர் வீட்டில் இருக்கிறார். நாம் இனி அங்குச் செல்லலாம்” என்று கூறினார்.

இதைக் கேட்ட அன்னை, “நிதாயி! என்னை இப்போதே சாந்திபூருக்கு அழைத்துப் போ” என அடம்பிடித்தாள். பட்டினியால் வாடி வதங்கி இருக்கும் அன்னை, நிமாயியைக் கண்டால் துக்கத்தால் இன்னும் உடல் நலம் மோசமாகிவிடுவாள் என நினைத்து நித்யானந்தர், “அன்னையே! எனக்குப் பசி உயிர் போகிறது! உங்கள் கையால் சாதமும் பருப்பும் சமைத்து எனக்குப்போடுங்கள். உணவு உண்டபிறகுதான் உங்களை நிமாயியிடம் அழைத்துச் செல்வேன்” என்றார்.

அன்னை சிறிது சந்தேகத்துடன், “நிதாயி! நீ என்னை ஏமாற்றவில்லையே! உண்மையிலேயே நிமாயி சாந்திபுரில்தான் இருக்கிறானா? என்னை உணவு உண்ணவைக்க நீ ஏதும் தந்திரம் செய்யவில்லையே!” எனக் கேட்டாள். “அம்மா! சுத்தியமாகப் ப்ரபு சாந்திபுரியில் இருக்கிறார்! என்னை இங்கு அனுப்பி உங்களை அழைத்துவரச் சொல்லி இருக்கிறார்” என்றார் நித்யானந்தர்.

இதைக்கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்த சீமாதா, கஷ்டத்துடன் எழுந்து குளித்து போஜனம் தயார் செய்தாள். பகவானுக்கு நெநவேத்யம் செய்து நித்யானந்தருக்கு உணவு பரிமாறினாள். அவர், “முதலில் அம்மா சாப்பிடனும்! பிறகுதான் நான் சாப்பிடுவேன்” என அடம் பிடித்தார். “நிமாயியைப் பார்த்துவிட்டுத்தான் எல்லாம்” எனக் கூறிய அன்னையிடம் நித்யானந்தர், “உன் மகனான நான் எதிரில் பட்டினியாக இருக்கிறேனே! நீ உண்ணாமல் நான் சாப்பிட மாட்டேன்” எனக் கூறினார்.

நித்யானந்தர் சாப்பிட்ட பிறகு, தான் சாப்பிடுகிறேன் என அன்னை உறுதி அளித்தாள். பிறகு, நித்யானந்தர் சாப்பிட்டார். விஷ்ணுப்ரியாவையும் வற்புறுத்தி உணவு உண்ண வைத்துவிட்டு, அன்னையும் இரண்டு கவளாம் உணவு உண்டாள். பிறகு நித்யானந்தர், சந்திரசேகராசார்யர், பூஞ்சௌல் ஆகியோரிடம், “நீங்கள் பல்லக்குக்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு அன்னையை அத்வைதாசார்யர் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்துவிடுங்கள். நான் முன்னே சென்று ப்ரபு வந்துவிட்டாரா என்று பார்க்கிறேன்” என்று கூறி விரைவாகச் சென்றுவிட்டார்.

அத்வைதாசார்யார் வீட்டை ஓட்டமாக ஓடி அடைந்து, அவரிடம், “ப்ரபு வந்துவிட்டாரா?” என நித்யானந்தர் வினவினார். ப்ரபுவின் வரவைப்பற்றிக் கேட்ட அத்வைதாசார்யர், ப்ரேமை மேலிட்டால் தழுதமுத்த குரவில், “என்ன? ப்ரபு இந்தத் தீனன் மீது க்ருபை செய்து இங்கு வரப்போகிறாரா? தமது சரண தூளியால் இந்த வீட்டைப் பாவனமாக்கப் போகிறாரா?” எனக் கேட்டார்.

நித்யானந்தர், “ப்ரபு என்னை நவத்வீபத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு புலியா க்ராமம் வழியாக இங்கு வந்து சேருகிறேன்” என்று கூறியுள்ளார். சீமாதாவையும் இங்கு அழைத்து வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இங்குத்தான் ப்ரபு வந்துகொண்டு இருப்பார்” என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட அத்வைதாசார்யர் ஆனந்தக் கூத்தாடினார். ப்ரபுவின் சன்யாஸ விஷயம் அவருக்குத் துக்கத்தைத் தந்தது. ஆனாலும், ப்ரபு தன் வீட்டுக்கு வரப்போகிறார் எனக் கேட்டதும் பரம சுக்ததையும் அடைந்தார். தன் பத்னி சீதா தேவியிடம் ப்ரபுவின் பிகைஷக்காக விதவிதமான உணவு தயாரிக்க ஆணை இட்டார். அதற்குள் அத்வைதாசார்யர் தன் புத்திரனான ஹரிதாஸ், நித்யானந்தர் மற்றும் பல பக்தர்களுடன் ப்ரபுவை எதிர்கொண்டு அழைக்க கங்கைக் கரைக்குச் சென்றார்.

அங்கு அவர், மஹாப்ரபு, பக்தர்கள் புடைசூழி, தண்டகமண்டலுவுடனும், காவியடையடனும் நடந்து வருவதைக் கண்டார். உடனே பூமியில் விழுந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார். ப்ரபுவும் ஓடிவந்து ஆசாரியரின் சரணங்களில் விழுந்தார். பக்தர்கள் ஒருவரை ஒருவர் நமஸ்கரித்து, ப்ரேமையுடன் கதறி அழுதனர். அபூர்வமான இந்தக் காட்சி அனைவரையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. ப்ரபு தன்னைச் சுதாரித்துக்கொண்டார். தன் சரணங்களில் விழுந்த ஆசாரியரின் புதல்வனான அச்சுதனைப் ப்ரேமையுடன்

வாரித் தோளில் போட்டுக்கொண்டு, “அச்சதா! உன் தந்தை எனக்கும் தந்தை. அப்போது நானும் நீயும் சகோதரர்கள் இல்லையா?, சொல்! நான் உன் சகோதரன்தானே! என்னைத் தெரியவில்லையா?” என்று கேட்டார். குழந்தையான அச்சதன், “பரபோ! நீங்கள் சராசரம் முழுவதற்கும் தந்தை. உங்களுக்கு யார் தந்தையாக முடியும்! நீங்கள் என்னிடம் விளையாடுகிறீர்கள்” என்றான்.

பாலகனின் பதிலால் அத்வைதாசார்யரும் மற்றப் பக்தர்களும் சந்தோஷமடைந்தனர். அவனது புத்திக் கூர்மையைப் புகழ்ந்தனர். ப்ரபுவும், குழந்தை அச்சதனை முத்தமிட்டுக் கொஞ்சினார். பிறகு அனைவரும் அத்வைதாசார்யர் வீட்டை அடைந்தனர். ஆசார்யர், ப்ரபுவின் சரணங்களை அலம்பி, அகண்தை, தூபம், தீபம், நைவேதயம், சந்தனம், புஷ்பமாலைகள் போன்ற வகைவகையான பொருட்களால் அவருக்குப் பூஜை செய்தார். பிறகு, ப்ரபுவின் பாத ஜீலத்தைத் தானும் குடித்து மற்றவர்களுக்கும் ப்ரசாதமாக விநியோகித்தார். தன் சௌபாக்யத்தை நினைத்து மகிழ்ச்சிக் கடவில் மூழ்கினார்.

நவத்வீபத்தில் அன்னை சசீமாதா பல்லக்கில் ஏறித் தன் மகனைக் காணக் கிளம்பினாள். அந்தோ! பரிதாபம்! விஷ்ணுப்ரியா என்ன செய்வாள்! அவளுக்குச் சன்யாஸியான தன் கணவனைக் காண அனுமதி கிடைக்கவில்லை. கண்குளிர் தன் ப்ராணநாதனைக் காணும் பாக்கியம்கூட அவளுக்குக் கிடைக்கவில்லை! உலகத்தின் ஆசாரங்களுக்கு வசப்பட்டு அவளால் கணவனைக் காணச்செல்ல முடியவில்லையே தவிர, அவனது ஆராதனை தெய்வம் ப்ரபுதானே! அவனது ஹ்ருதயத்தில் கோவில் கட்டி அவரைப் ப்ரதிஷ்டை செய்து, பூஜை செய்து, ச்ரத்தையுடன் அஞ்சலி செய்யும் அவள், அன்னையிடம், “அம்மா! நீங்கள் சென்று அவரைத் தர்சனம் செய்யுங்கள்! எனக்குத்தான் அந்தப் பாக்யம் இல்லை. அவரைக் காண இன்று சத்ருவும் மித்ரர்களும் செல்கிறார்கள். அவருடையவளேயான நான் என்றும் அவருக்குத்தான் சொந்தம். அவர் சன்யாஸியானாலும் க்ருஹஸ்தரானாலும் எந்த வேஷத்தில் இருந்தாலும் எனக்கு அவர் ஒருவர்தான் கதி! வெளி வேஷத்தால் ஒரு பாதிப்பும் ஏற்படாது!” என்றாள். தன் மருமகளின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட சசீமாதா, அவனது குணாதிசயங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டே ப்ரயாணத்தைத் தொடங்கினாள். (தொடரும்)

– ஜயந்தி ஜானகிராமன்

தர்மம்

- பாலாஜி

ஜனகரின் மகனான வசமான், ஒருமுறை வனத்தில் வேட்டையாடிவிட்டுத் திரும்பும்பொழுது, வழியில் பார்கவர் என்கின்ற முனிவரைப் பார்த்தான். உடனே அவரருகே சென்று, சேவித்து, “சுவாமி! அழியக்கூடிய இந்த தேஹத்தில் பற்றுவைத்து காமவசப்பட்ட மனிதனுக்கு எது உயர்வைத் தரும்” என்று கேட்டான். அவனை அனுக்ரஹித்து ரிஷியானவர் அவனைப் பார்த்து, “ஹே! வசமன்! ஜிதேந்தரியனாக இருந்துகொண்டு தர்மத்தைக் கடைப்பிடி. பிராணிகளுக்கு எவ்வகையிலும் ஹிம்ஸையைக் கொடுக்காதே. தர்மம்தான் எக்காலத்திலும் அனைவருக்கும் ஹிதமானது. ஸாதுக்களுக்குத் தர்மம்தான் ஆதாரம். தர்மம்தான் உலகைத் தாங்குகிறது. சுகங்களைத் தேடி அலைகிறாய். ஏன் சுகங்களில் வெறுப்பு உண்டாகவில்லை? உச்சியில் இருக்கும் தேனை அடைய விரும்புகிறாய். ஆனால், அங்கிருந்து விழுந்தால் ஏற்படும் கஷ்டத்தை ஏன் பார்ப்பதில்லை?

ஞானத்தினால் ஏற்படும் பலனை அடைய விரும்புவன் ஞானத்தின் வழிகளைக் கடைப்பிடிப்பதுபோல் தர்மத்தின் பலனை அடையவிரும்புவன் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். துஷ்டனால் விஷயங்களில் ஆசைகொண்டவனால், அவன் தர்மத்தை விரும்புவனாக இருந்தாலும், சுத்தமான தர்மத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆனால், விஷயங்களில் பற்றற்றவனாக, ஸாதுவால் கடினமான தர்மங்களும் சுலபமாகச் செய்ய முடியும். காம போகங்களில் ஆசை கொண்ட மனிதன் வனத்திலே வளித்தாலும், ஊரில் வசித்தது போல்தான். பற்றற்றவன் நாட்டில் இருந்தாலும், அது காட்டில் உள்ளதுபோல்தான். அனைத்திலும் இருக்கக்கூடிய ஸாரமான குணங்களை நன்றாக அறிந்துகொண்டு, மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றால் எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே இரு. நல்ல வழியில் சேர்த்த செல்வத்தைத் தகுந்தவர்களுக்குத் தானமாகக் கொடு. துன்பம் கொடுக்காதவன், ஒழுக்கமும், அடக்கமும் உடையவன், உண்மையைப் பேசுபவன், நேர்வழியில் செல்பவன், சிந்தையாலும்,

சொல்லாலும், செய்கையாலும் தூய்மையானவன், வேதவித்து இப்படிப்பட்டவர்கள் தானம் பெறுவதற்குத் தகுந்தவர்களாக இருப்பார்கள். தானம் கொடுத்துவிட்டு வருத்தப்படக்கூடாது. பெருமையாகவும் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது. சீர்த்தின் அழுக்குகளைப் போக்கிக்கொள்வதுபோல், முயற்சியுடன் நமது மஹாபாபங்களையும் போக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

எல்லா உயிர்களிலும் நல்லதும் உண்டு, கெட்டதும் உண்டு. நீ தீயதிலிருந்து மனதைத்திருப்பி, உறுதியுள்ளவனாக இரு. புத்திமானாக இரு. மனதை அலையவிடாமல் சாந்தமாக இரு. உயர்ந்தவர்களுடன் வசிப்பாய். தர்மத்தில் உள்ள சிரத்தையையும், உறுதியையும் விடாதே. யயாதி என்கிற ராஜரிஷி புண்ணியமற்றவனாக ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து விழுந்தபொழுதும், தர்மத்தில் உள்ள உறுதியால் மீண்டும் நல்ல உலகங்களை அடைந்தான். ஆகையால், நீ தபஸ்விகளுடனும், தர்மவான்களுடனும், ஞானிகளுடனும் சேர்ந்து அவர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்து, சிறந்த தர்மத்தைக் கடைப்பிடி. உயர்ந்த ஞானத்தையடைந்து சிரேயஸ்ஸை அடைவாய்” என்று உபதேசித்தார். அவருடைய உபதேசத்தைக் கேட்ட வசமானும் விஷய சுகங்களில் பற்றை ஒழித்து, தர்மத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினான்.

— மஹாபாரதம்— சாந்திபர்வம் – 314ஆவது அத்தியாயம்.

Visit us at www.madhuramurali.org for

1. Detailed reports of major mission / satsang events with pictures viz. Utsavams, Samprokshanams, Thirthayatras, Bhagavatha Sapthaham.
2. Online Spiritual magazine "Madhuramurali" every month in English / Tamil.
3. Satsang news & updates on mission activities.
4. Sri Swamiji's lectures / essays
5. Articles on religion, philosophy, lives of saints.
6. Downloadable free audio "Hare Rama....." Mahamantra chanting rendered in various ragas and more.

பாலகர்களுக்கு ஒரு கதை – 87

ஒரு சாது, நான்கு தெருக்கள் கூடும் இடத்தில் அமைந்துள்ள தம்முடைய ஆசனத்தில் அமர்ந்து, தியானம் செய்து கொண்டிருந்தார். அந்தத் தெருக்களில் ஒன்றின் வழியே, ஒரு பசுமாடு பயத்துடன் ஓடி வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். சில நிமிடங்களில் அதே தெரு வழியாக ஒரு கசாப்புக்கடைக்காரன் சாதுவிடம் ஓடிவந்து, “பசுமாடு எந்த வழியாக ஓடியது?” என்று வினவினான். சாது, “பசுமாடு சென்ற வழியைச் சொன்னால், அதாவது உண்மையைக் கூறினால், அந்தக் கசாப்புக் கடைக்காரன் நிச்சயம் அந்தப் பசுவைப்பிடித்து அதை வெகுசீக்கிரத்தில் கொன்று விடுவான். ஒருக்கால் பொய்யைச் சொன்னால், உண்மையை மட்டுமே எப்பொழுதும் பேசுவேன் என்று உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்ட சாது வாழ்க்கைக்குக் களங்கம் ஏற்படும். என்ன செய்வது?” என்று தெரியாது தவித்தார்.

சாதுவானவர், கசாப்புக்கடைக்காரனிடம், “எது பார்த்ததோ, அது பேசாது. எது பேசுகின்றதோ, அது பார்க்கவில்லை. அந்த இரண்டையும் தன் வசத்தில் வைத்திருப்பவன் குருவின் திருவடியில் அமர்ந்துள்ளான்” என்றார். கசாப்புக் கடைக்காரன் முற்றிலும் குழம்பிப்போய், சாது சொல்வதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல், அந்தச் சாது ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று நினைத்து, அவரைப் பல வார்த்தைகளால் திட்டினான். பிறகு அவ்விடம் விட்டு நகர்ந்தான் பசுமாடும் தப்பித்தது. அவர் சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், ‘கண்கள்தாம் பார்த்தன. ஆனால், அதனால் ஒன்றும் பேச முடியாது. நாக்கு பேசுகின்றது. ஆனால், அதனால் பார்க்க முடியாது. அதனால், அது சொல்வதில் உண்மை இல்லை. இவை இரண்டையும், தன் வசத்தில் வைத்திருக்கும் மனிதனான தான், குருவைத் தியானம் செய்துகொண்டிருக்கிறேன்’ என்பதாகும்.

ஆகவே, பாலகர்களே! உண்மையைச் சொல்வது, யாருக்காவது துன்பம் தரும் என்று நமக்குத் தெரியவருமானால், பொய் சொல்லாமல் எப்படியாவது அந்த இக்கட்டிலிருந்து தப்பிக்கும் வழியை ஒருவன் கண்டுபிடித்து, கடைப்பிடிக்க முடியும் என்பது இதிலிருந்து தெரியவருகிறது அல்லவா?

—பூஞ் சாந்தானந்தபுரி மஹராஜ் அவர்களின்
Stories for Meditation என்னும் நூலிலிருந்து தமிழாக்கம்.

பைராகியும் பரமாத்மாவும்

- திரு. N. அப்பன் ஜயங்கார், ஸ்ரீ ரங்கம்

1984ஆம் வருடம், சித்திரை மாதம், சித்ரா பெளர்ணமி முடிந்தபின், ஸ்ரீ ஞானானந்தகிரி ஸ்வாமிகளின் தபோவனத்தில் இருந்து பறப்பட்டு, திருவண்ணாமலை சன்னதித் தெருவிலுள்ள பகவான் யோகி ராம்சுரத்குமார் அவர்களின் இல்லம் சென்றேன். கதவு மூடப்பட்டிருந்தது. தேரடி மண்டபத்தின் மேலிருந்து ஒரு குரல் வந்தது. “சுவாமி உள்ளே இருக்கிறார். வேறு யாரும் இல்லை. கம்பிக் கேட்டைத் தட்டி, சிறு ஓலி எழுப்புங்கள்” என்பதாகும் அது. அவ்வாறே நான் செய்தேன்.

மரக்கதவைத் திறந்து, வராண்டா வந்து கம்பிக் கேட்டைத் திறந்து எளியேன உள்ளே வருமாறு கூறி, யோகிராமன் அவர்கள் உள்ளே சென்றார்கள். எப்போதும் அவர் திருவடிகளுக்கு மலர் வைத்துப் பாதகாணிக்கையும், பழங்களும் சமர்ப்பித்து, பாதங்களைத் தொட்டுச் சேவித்து, பிறகு உத்தரவு வந்தவுடன்தான் எதிரில் அமர்வது வழக்கம். பாதகாணிக்கை சமர்ப்பித்து, மல்லிகைப் பூச்சரம் அவர் திருவடியை அலங்கரிக்க, பாதம் தொட்டுச் சேவித்து, சைகை காட்டியவுடன் எதிரில் உட்கார்ந்தேன்.

அப்போது மாலை 5.30 மணி. சுவாமிதான் பேச்சைத் தொடர்ந்தார். “அப்பன்! உலக மக்கள் எவ்வளவு விசித்திரமானவர்கள். ஒரு பகுதியினர் உயிருக்கு முக்கியத்துவம் தருவதில்லை. ஆபத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்புதில்லை. வயிற்றுப்பசியும், தன் மனைவி மக்களைத் காப்பாற்ற வேலை வெட்டி தொடர்ந்து கிடைக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பும் கொண்டவர்கள் 400 அடி உயர கோபுரத்தின் மேலேயோ, நவீன கட்டிடங்கள் கட்டும் சாரத்தில் நின்றோ வேலை செய்வார்கள். பாதாளத்தில் ஆபத்து மிகுந்த சுரங்கங்களில் வேலை செய்வார்கள். தெய்வத்தைப் பற்றிய நினைப்பு இராது. அடுத்தபடியாக, படித்து உத்தியோகத்திலோ, தொழிலிலோ வியாபாரம் செய்தோ பொருள் ஈட்டி வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குத் தங்கள் உடல்மீதும் உயிர்மீதும் பற்று அதிகம். தெய்வத்தை அவர்கள் நாடுவது மேற்சொன்ன இரண்டும் பாதிக்கப்படும்போதுதான்.

கடைசியாக, மஹான்கள், ஞானிகள். இவர்களுக்கு உயிர், உடல் பற்றிய சிந்தனை கிடையாது. சதா இறை நாட்டத்தில் திளைத்து, தன்னை அண்டி வருபவர்களுக்கு நல் வழியைக் காட்டி, உலக கேஷமத்தையே கருதி வாழ்வார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு பயம் உண்டு. அதாவது, தங்கள்மேல் அபாண்டமாக பழி வந்துவிடக் கூடாதே என்பதில் கருத்தாக இருப்பார்கள். அது மட்டுமா? மந்திரவாதிகள், மாயாவிகள் இந்த மஹான்களைத் தேடிவந்து தொல்லைகள் தருவார்கள்” என்று கூறி முடித்து, “அப்பன் சற்றுப் பொறுத்திரு. வெளியில் சென்று திரும்பி வருகிறேன்” எனக் கூறி மரக்கதவைத் திறந்து, பின் மூடி, கம்பிக் கேட்டைத் திறக்கும் சப்தம் கேட்டது. பின் அதை மூடும் சப்தமும் கேட்டது. பிறகு, மரக்கதவைத் திறந்துவிட்டு, உள்ளே ஒரு பயங்கரத் தோற்றம் உடைய ஒருவரைப் பின் தொடர்ந்து பகவானும் வந்தார்.

வந்தவரின் தோற்றமோ பயமளிப்பதாகவும், பார்வையில் கொடுரமாகவும் இருந்தது. 6 அடி உயரம். ஜூமாடி தலைக்கு மேல் ஓர் அடி உயரம் இருந்தது. கழுத்தில் ஒரு லிங்கம் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. காவி நிறத்தில் முழங்காலுக்கு மேல் வேட்டி. யோக வேட்டி ஒன்று மார்பிலும் கழுத்திலுமாக இருக்கக் காட்சி அளித்தார். கம்பளி ஒன்று சுருட்டி, கயிற்றால் சுற்றப்பட்டிருந்தது. பகவன் மரக்கதவைச் சார்த்திவிட்டு உள்ளே வந்தார். வந்த நபர் நின்றுகொண்டிருந்தார். பகவான் அவரை உட்காரச் சொல்லி வேண்டவும், அவரும் அமர்ந்தார். பகவான் மிகவும் பணிவாகவும், வினயமாகவும் அவரிடம் பேச்சைத் தொடங்கினார். வந்தவரோ தமது மேல் வஸ்திரத்தை எடுத்து வீசிக்கொண்டார். தனியாக ஒற்றை விசிறி ஒன்றை எடுத்து, வந்தவரிடம் கொடுத்து விசிறிக்கொள்ளுமாறு பகவான் கேட்டார்கள். வந்தவரோ ‘வேண்டாம்’ என்று மறுத்து தம் மேல்துண்டால் வீசிக் கொண்டிருக்க, எனியேன், “பகவானிடம் விசிறியை வேண்டி, நான் வந்தவருக்கு வீசுவதாகச் சொன்னேன்”. “Appan! Keep quiet!” என்று உத்தரவு வந்தது!

வந்தவரிடம் பணிவாக, கை கட்டி வாய் புதைத்து என்பார்களே, அதுபோன்று மிக்க மரியாதையுடன், பகவான், வந்தவரின் பெயரைக் கேட்டார். தான் ஒரு பைரவ உபாஸ்கர் என்றும் தன் பெயர் “இந்திரஜித்” என்றும் வந்தவர் தெரிவித்தார். பேச்சு தொடர்ந்தது.

- பகவான் : உங்கள் குரு யார்? எங்கிருக்கிறார்?
- பைராகி : 10 வருடங்களுக்கு முன்பு லாகூரில் குருநாதர் சித்தியடைந்தார்.
- பகவான் : அப்படியா! நீங்கள் பூஜை செய்வதுண்டா?
- பைராகி : பூஜையா? நான் தன்மயம் ஆகிவிட்டேன். பூஜைக்கு எல்லாம் அவசியம் இல்லை.
- பகவான் : மிகவும் மகிழ்ச்சி. முக்கியமாக சன்னியாசிகளுக்குக் கமண்டலம் அவசியமாயிற்றே. உங்களிடம் இல்லையே!
- பைராகி : சென்னையில் பைராகி மடத்தில் கமண்டலம் களவு போய்விட்டது.
- பகவான் : அப்படியானால் புதிதாக ஒன்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கலாமே!
- பைராகி : மதராசிகள், பிச்சை கேட்டால் ‘ஜாவோ, ஜாவோ’ என்று கூறிவிடுகிறார்கள். 2 நாளாகப் பட்டினி. கமண்டலம் எங்கே வாங்குவது? எல்லாம் குருநாதர் விட்ட வழி.
- பகவான் : உங்களைக் கண்டால் மனம் கலக்கம் அடைகிறது. பணம் தந்தால் வாங்கிக் கொள்கிறீர்களா?
- பைராகி : ஆகட்டும்!
- எளியேன் பாத காணிக்கையாக வைத்த ரூ.10ம் அருகே மல்விகைச் சரமும், சுவை மிகுந்த இமாம்பசந்தத் மாம்பழுமும் அதே இடத்தில் இருந்தது. ரூ.10ஐ மட்டும் எடுத்து பைராகியிடம் பகவான் கொடுத்தார். பைராகி பெற்றுக்கொண்டு, இதற்கு வாங்க முடியாது” என்றார். “என்ன அப்பன் 10 ரூபாய்க்குக் கமண்டலம் கிடைக்காதா?” என்றார். “வாங்கலாமே! மண்ணால் செய்த கமண்டலம், திருவோடு எல்லாம், எல்லா ஊரிலும் கிடைக்குமே” என்று எளியேன் சொன்னேன். வந்ததே கோபம் பைராகிக்கு. பைராகி கொடுரமாக விழித்து எளியேனை நோக்கி, “என் தகுதி உனக்கு என்ன தெரியும்? மண்ணால் செய்தது என் போன்ற சக்தி படைத்தவனுக்கா?” என்றார். “தோற்றுமே பயமளிப்பதாக உள்ளது; இதில் சக்தியை வேறு கூறுகிறார். சற்று உதற்ற எடுத்தது”. பகவான் சும்மா இருக்கக் கூடாதா? மீண்டும் தான் அமர்ந்திருந்த பாய்க்கு அடியிலிருந்து மேலும் ஒரு 10 ரூபாய் நோட்டைப் பைராகிக்குக் கொடுத்தார். பைராகியோ, “இதற்கெல்லாம் கிடைக்காது” என்றார். மீண்டும் பகவான் எளியேனிடம், “என்ன அப்பன், 20 ரூபாய்க்கு வாங்க

முடியாதா?” என்றவுடன் ‘வாங்கலாமே! அலுமினியத்தால் செய்து உள்ளதை’ என்றேன். “என்னையும், என் சக்தியையும் நீ சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை” எனப் பைராகி சீரினார். “மண்ணைக் காட்டிலும் அலுமினியம் மட்டம்” என்றார்.

“சுவாமி! என்னை ஏன் அவர்கள் சம்பாஷணையில் ஈடுபடுத்த வேண்டும்? பைராகிக்குச் சாதகமாகப் பேசுவதா? எது சாதகம்? எனக்குக் கமண்டலத்தைப் பற்றி என்ன தெரியும்? அதன் விலைதான் தெரியுமா?” என்று மான்சீகமாகப் பகவானை வேண்டிக்கொண்டேன். அதன்பிறகு என் கருத்தைப் பகவான் என்னிடம் கேட்கவில்லை. ஒவ்வொரு 10ரூபாயாக ஏற்றிக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார். ரூ.60ஜப் பெற்றதும் பைராகியின் முகத்தில் சந்தோஷம் தெரிந்தது. எனக்கும் பயம் சற்றுக் குறைந்தது.

பகவானைப் பார்த்து, “எனக்கு என் குருநாதர் தங்கள் மூலமாகக் கமண்டலம் வாங்க வழி செய்துவிட்டார். நான் குருநாதருக்கு இப்போதே பூஜை செய்யப்போகிறேன். பத்தி, பழம் வேண்டும்” என்றார் பைராகி. எனக்குக் குழப்பம். “தன்மயமாகிவிட்டதாகவும் பூஜை செய்யத் தேவையில்லை எனவும், கூறினாரே!” ஆனால், பகவான் எனக்கு உத்தரவிட்டார். பத்தி, தீப்பெட்டி, பூ, எளியேன் சமர்ப்பித்த மாம்பழம், வாழையிலை யாவற்றையும் எடுத்து, பைராகியிடம் கொடுத்தேன்.

பைராகி தன் கழுத்தில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த விங்கத்தைக் கழற்றிக் கீழே தரையில் வைத்தார். கத்தியை எடுத்து, மாம்பழத்தைத் துண்டங்களாக்கி இலையில் வைத்தார். தீப்பெட்டியைத் திறந்து, குச்சியை உரசி, பத்திகளை எரிய விட்டார். பத்தி எரிந்து சாம்பல் விழுந்தவுடன் அதை நெற்றியில் இட்டுக்கொண்டு எரியும் பத்தியின் அடிப்பாகத்தைத் தீப்பெட்டிக்குள் செருகி, மூடி, புகையும் நிலையில் நிறுத்தினார். ஒரு மாம்பழத்துண்டை எடுத்து, தீப்பெட்டிக்குமேல் “பரமாத்மாவிற்கு” என்று கூறி வைத்தார். மேல் வஸ்திரத்தை இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு, அரைமணிநேரம் ஒற்றைக்காலில் நின்று, குனிந்த நிலையில் மாம்பழத் துண்டுகளை விங்கத்திற்கு நைவேத்யம் செய்தார். கண்கள் சிவக்க, ஏதோ மந்திர உச்சாடனம் செய்துமுடித்து, அமர்ந்தார். பகவானும் கூர்ந்து கவனித்தபடி இருந்தார். அவர்களில் சில மாம்பழத்துண்டுகளையும் எளியேன் கையில் சில துண்டுகளையும் போட்டுச் சாப்பிடச் சொன்னார். பகவானும் சாப்பிட,

எனக்கும் அவ்வாறே செய்ய உத்தரவிட்டார். அப்போது ஸ்ரீநிவாஸன் என்னும் தொண்டர் சிறுசிறு கைங்கர்யங்களை ஸ்வாமிக்கும், வரும் பக்தர்களுக்கும் செய்து வந்தார். அவர் வலக்கை, வலக்கால் சற்றுச் செயலிழந்து, வேலைவெட்டி செய்ய முடியாத நிலையில் இருந்தார். தற்செயலாகவோ, ஸ்வாமி சித்தப்படியே அவர் உள்ளே வர நேர்ந்தது. அவருக்கும் பைராகி, மாம்பழத் துண்டுகள் தந்தார். புறப்பட யத்தனமாகும் பைராகி கம்பளி மூட்டையைக் கையில் எடுத்தாயிற்று. யோக வேஷ்டியும் போட்டாகிவிட்டது. ஓர் எட்டு எடுத்து வைத்தவுடன் பைராகியை நோக்கி பகவான், “ஓரு வேண்டுகோள்” என்றார். “என்ன அது? புறப்படுகையில் அபசகுனமாகக்” என்று சற்று கோபமாகக் கேட்டார்.

“இந்த ஸ்ரீநிவாஸனைப் பாருங்கள். கை கால் வரவில்லை; வேலை செய்ய முடியவில்லை. ஒரு குடும்பமே இவனை நம்பி இருக்கிறது. நீங்கள் உங்களிடம் உள்ள மூலிகை மருந்தை இவருக்குக் கொடுத்தால் குணமாகும் என்று நம்புகிறேன்” எனக் கூறவும், “ஆமாம்! ஆமாம்! இதன் மகிமையே தனிதான். புறப்பட்டபிறகு கேட்கிறீர்களோ, அதுதான் சரியில்லை!” என்றார். ஓர் எட்டும் எடுத்து, மேலும் நகர்ந்தார். பகவானோ, விடுவதாக இல்லை! “ஸ்வாமி, அப்படிக் கூறக்கூடாது. நோயுற்றவன், முடியாதவனுக்கு உதவுவது உங்களைப் போல் உள்ளோருக்கு அழகல்லவா? தயவுசெய்து கொடுங்கள்” என்று கேட்டார். கம்பளி மூட்டையை கீழே போட்டார். சுற்றியிருந்த கயிற்றைப் பிரித்து, மன்ன் குடுவையை எடுத்து, மூடியைத் திறந்து, “ஸ்ரீநிவாஸா! உன் கையைக் காட்டு” என்று கூறி, சூரணம் போன்ற மருந்தைப் போட்டார். “உனக்குக் கை, கால் வந்துவிடும். பழைய நிலைக்கும் போய் விடுவாய். அடுத்த வருடமே ஆண் குழந்தையும் பிறக்கும்” என்று ஆசியும் கூறினார்.

பகவான் இதைக் கேட்டுச் சிரித்தார். சிரிப்பு என்றால் அப்படி ஒரு சிரிப்புச் தொடர்ச்சியாகச் சில நிமிடங்கள். வெண்கலமணி ஒசை போன்று கள்ளமில்லாத சிரிப்பு! அஃது, அன்பர்களுக்கு ஆசி அளிக்கும் சிரிப்பு! அமைதியை அளிக்கும் சிரிப்பு! ஆனால், பைராகிக்கோ, அது ஏனால் செய்வதாகப் பட்டது. மேலும் பகவான் பைராகியைப் பார்த்து, “சுவாமிஜி! இந்த ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு ஏற்கெனவே நான்கு குழந்தைகள். வேலை வெட்டி பார்த்து, குடும்பத்தைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலை. இன்னும் ஒரு குழந்தையா?” என்று சொல்லி மேலும் சிரித்தார்!

(தொடரும்..)

மாலே மணிவண்ணா - 31

- மஹாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன்

எம்பெருமானின் பரம்பொருள் தன்மையைக் கூறியவர் அடுத்து உடனே அப்பெருமானது உருவ அழகிலே ஈடுபட்டுத் தன்னை மறக்கிறார்.

“பிறவாப் பூவைப் புவினோயே” என்கின்றது பரிபாடலின் மூன்றாம் பாடலின் எழுபத்து மூன்றாம் அடி.

மிக உயர்ந்த தத்துவங்களைச் சொல்கிறபோது அப்பரம் - பொருள் தத்துவ சலவிதனாகவும் தத்துவ ரவிதனாகவும் தத்துவ அதீதனாகவும் இருக்கின்ற நிலையைச் சொல்வார். கேட்பார்க்குச் சுவை குன்றாமல் இருக்கவேண்டி, பேச்சை மடைமாற்றி, பெருமானது அற்புதமான திருமேனி அழகில் ஈடுபட்டு மெய்மறப்பது மேலும் அத்திருமாலது தத்துவப்பொலிவை உணர்ந்து கொள்ள, நம்மைத் தயார் செய்துகொள்வதாக ஆகும்.

ஸ்ரீ இராமபிரானைத் தாடகை வதத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறார் விகவாமித்திர மஹரிஷி. இளம் வீரனாகிய இராமபிரானிடம் தாடகையின் உருவத்தை வருணிக்கிறார். அத்தகைய கொடிய அரக்கியின் உருவத்தைச் சொல்கிற முனிவருக்கே அது கொடுமையாக இருக்கிறதாம்!

“காட்டிலே வசிக்கின்ற வாழ்க்கை உடையவள்; வளையலாகப் பாம்பை அணிந்திருக்கின்ற கையிலே சூலம் பிடித்திருக்கிறாள்” என்று தம் மனக்கண்ணிலே தாடகை உருவத்தை நிறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறபோது அவருக்கே தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது. அதற்கிடையிலே மனதைச் சமனப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியவர் ஆகிறார். “சூடக அரவுறழ் சூலக் கையினள் காடுறை வாழ்க்கையள்” (கம்ப 362) என்றவர், உடனே இராமபிரானைப் பார்க்கிறார். அவனது திருமேனியின் அழகில் ஈடுபடுகிறார். அதில் மனம் சாந்தம் அடைகிறார்.

“கண்ணிற் காண்பரேல்,
ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினாய்”

எனகிறார். கண்ணால் பார்த்தால் ஆண்களும் இராமபிரான் திருத்தோளைத் தழுவதற்குப் பெண்ணாய்ப் பிறந்தால் தகுதி இருக்குமே; அப்படிப் பெண்ணாய்ப் பிறக்காமல் போய்விட்டோமே! என்று பெண்மைக்கு ஆண்களும் ஆசைப்படுகின்ற அதிலாவன்ய திருத்தோள்களை உடையவனே! என்று இராமனை அழைக்கிறார்.

அதுமட்டுமல்ல; ‘ஆடவர்’ என்பதை ‘ஆள்தவர்’ என்று பிரித்தால், ‘பொறிகளைப் புலன் வழி அடக்கி ஆளும் தவச் சிரேஷ்டர்களும் ஆசைப்படும்படியான திருத்தோளை உடையவனே’ என்று பொருள் தந்து, விசுவாமித்திரராகிய முனிவரே காதல் வயப்படும்படியான திருத்தோளழகன் இராமபிரான் என்று சொல்லும்படியாகக் கம்பர் தம் கவிச்சித்திரத்தை அமைத்தார். இராமனுது திருமேனி அழகைச் சொல்லி, அதில் ஈடுபட்டுப் பின்னர் மீண்டும் “தாடகை என்பது அச்சழக்கி நாமமே” என்று விசுவாமித்திரர் சொல்வதாகப் பாடல் சொல்கிறது.

கொடுமையான, கடுமையான செய்திகளுக்கு நடுவே எம்பெருமானது திருமேனி அழகில் ஈடுபட்டுத் தம்மையும் கற்போரையும் மேலும் படிக்கத் தயாராகும் மன்னிலையை உண்டாக்குவது கவிஞர் வழக்கமாகும்.

அத்தகைய பேரழகுத் திருமேனி அவனுடையது ஆதவினால், ‘பிறரை ரமிக்கச் செய்பவன்’ என்ற பொருளில், கவர்ச்சிக்கிறவன், இன்புறச் செய்கிறவன் என்பதாக ‘இராமன்’ என்ற திருநாமத்தை உடையவனாக அவன் இருக்கிறான்.

மிக உயரிய தத்துவங்களை முன்னும் பின்னும் சொல்லுகிற பரிபாடல் ஆசிரியர், கற்பார்க்கு அல்லது தமக்கே மடைமாற்றம் வேண்டித் திருமாலின் திருமேனி அழகில் ஈடுபட்டு, “காயாம்பூவின் நீலநிறமான பேரழகுத் திருவருவம் உடையவனே!” என்று அப்பெருமானது ரூப சௌந்தர்யத்தைச் சொல்கிறார்.

‘பூவை’ என்பது தற்போது ‘மைனா’ என்று வழங்கப்பெறும் ‘நாகனவாய்ப்புள்’ளையும் குறிக்கும். நீலநிறமாகப் பூக்கும் காயாம் பூச்செடியையும் குறிக்கும். இதில், பறவையை விளக்கிக் காயாம்பூச் செடியைக் குறிப்பதற்காகப் ‘பறவாப் பூவை’ என்று ‘பறக்காத’ என்ற

அடைமொழி வந்தது. பறக்கின்ற பூவை ‘நாகனவாய்ப் புள்’ ; பறக்காத பூவை ‘காயாம்பூச்செடி’ என்று வெளிப்படையாகும். இவ்வாறு வருவனவற்றை அலங்கார சாஸ்திரம் ‘விபாவனை’ என்னும் அலங்காரமாகக் கூறும்.

எம்பெருமானது அலங்காரத்தைக் கூறும்(அழகை) போது ஓர் அலங்காரத்தை (அணியை) வைத்தே அதைக் கூறியிருப்பது மேலும் அழகு செய்கிறது.

இங்கே ‘பூவைப் பூ’ என்று சொன்னாலும், காயாம்பூ என்று பூவைக் குறிக்காமல் அந்தப் பூவின் நீல நிறத்தைக் குறிக்கிறது. இதனை, ஒரு சொல் தன் பொருளில் வராமல் தன்னோடு தொடர்புடைய வேறொரு பொருளைக் குறித்தமையால் ‘ஆகுபெயர்’ என்று இலக்கணம் கூறினார் உரையாசிரியர் பரிமேலழகர்.

பெருமானது காத்தல் தொழிலின் சிறப்பைச் சொல்ல வருகிறார். “அவன் அழகான திருமேனி உடையவன்; அருளே வடிவமானவன். தன்னொப்பார் இல்லாதவன். வீரத்தின் விளைநிலம். அழகு, அறிவு, அருள், வீரம் இத்தனையும் இணைந்து ஒன்றாகி உயர்ந்தவன் திருமால்” என்று சொல்கிறார்.

(தொடரும்)

அறிவிப்பு

மகுரமுரளி இதழில் விளம்பரங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டண விபரம் (5 வரிகள் / 40 வர்த்தகைகள்)

1/4 Page Size Rs. 2000/-

விளம்பரங்கள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

“மகுரமுரளி”, குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்,

24, நேதாஜி நகர், ஜபர்கான்பேட்டை, சென்னை - 600 083.

ச 044-23710110

பஞ்சாவனமும் நந்தகுமாரனும் - 31

சித்த புருஷரான ஸ்ரீ ச்யாம்தாஸ்பாபாஜி, கங்கையில் யாத்திரை செய்துகொண்டு இருந்தார். கட்டைகளைக் கயிற்றினால் சேர்த்துக் கட்டி, தாமே செய்துகொண்ட ஒரு படகைத் தாமே ஓட்டிக் கொண்டு செல்கிறார். படகில் அவருடன் அவருக்குக் கங்கையில் கிடைத்த கோபால்ஜி விக்ரஹமும், கோபால்ஜிக்கு சேவை செய்வதற்காகச் சில பாத்திரங்களும், ஒரு கிழிந்த கம்பளமும், ஒரு மண் ஓட்டுப் பாத்திரமும்தான் கூட இருந்தன. ‘படகு எங்கிருந்து வந்தது? எங்குச் செல்கிறது?’ என்று யாருக்கும் தெரியாது!

மிதந்துகொண்டே சென்ற படகு, முர்ஷிதாபாத் என்னும் ஊரின் கரையை அடைந்தது. அந்தக் கரையில் காசிம்பாஜாரைச் சேர்ந்த இராணி ஸ்வர்ணமயி என்பவளின் திவானான ஸ்ரீ ராஜீவலோசனராயின் மாளிகை இருந்தது. ச்யாம்தாஸ்பாபா கந்தல் கம்பளத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு கையில் திருவோட்டுடன் பிகை எடுக்கக் கிளம்பினார். நேரே ராஜீவலோசனின் மாளிகைக்குள் நுழைந்தார். அவரது தேஜோமயமான ரூபத்தைக் கண்ட ராஜீவ்பாடுக்கு அவரிடம் சிரத்தை ஏற்பட்டு, அவருக்கு அரிசி, காய்கறிகள் ஆகியவற்றை பிகை அளித்தார். பாபாவும் உணவு சமைத்து கோபால்ஜிக்கு ‘போக்’ நெவேத்யம் செய்துவிட்டுத் தாழும் ப்ரசாதத்தை உண்டார்.

அடுத்தநாள், ச்யாம்தாஸ்பாபாஜி இருந்த கரைக்கு நான்கு வைஷ்ணவர்கள் விருந்தினராக வந்தனர். ச்யாமதாஸ்பாபாஜி அவர்களை மரியாதையுடன் அமரச் செய்துவிட்டு, பிகைஷக்காகக் கிளம்பினார். இன்றும் ராஜீவலோசனின் வீட்டிற்குச் சென்று, “ராஜீவ்! உன் பாக்கியம் மிகவும் நன்றாக உள்ளது. நான்கு வைஷ்ணவ மூர்த்திகள் இன்று விருந்துக்கு வந்துள்ளனர்” என்றார். ராஜீவ்பாபு இதைக் கேட்டுப் பத்துருபாய் அளித்தார். பாபா, “இத்தனை எனக்குத் தேவை இல்லை. இரண்டு ரூபாய் போதும்” எனக் கூறி மீதியைத் திருப்பித் தந்துவிட்டு, அன்று விருந்தினர்களுக்கும் கோபால்ஜிக்கும் உணவு அளித்து மகிழ்ந்தார்.

ச்யாம்தாஸ்பாபாஜி முர்ஷிதாபாத் ஊரின் கரையில் வந்து பல தினங்கள் ஆகிவிட்டன. அவரது எளிமையையும், ப்ரேமையையும் கண்டு அவரது பக்தர்கள் அவருக்கு ஓர் ஆஸ்ரமமும் கோபால்ஜிக்கு ஒரு சிறிய கோவிலும் கட்டித் தந்தனர்.

பாபாவிடம் வரும் வைஷ்ணவதரர்கள் ஒரு நாளும் பசியாறாமல் சென்றதில்லை. ஓவ்வொரு நாளும் என்ன கிடைக்கிறதோ அதை அப்படியே உணவு தயாரித்து, கோபால்ஜிக்கு நெவேத்யம் செய்து விடுவார். தயாரித்த உணவிற்கு ஏற்ப, விருந்தினர்கள் வந்துவிடுவார்கள். அத்தனை உணவும் செலவாகிவிடும். தேவைக்குமேல் அவரும் பிகைஷக்குச் செல்ல மாட்டார்.

ச்யாம்தாஸ்பாபாஜியின் ப்ரேம பக்தியால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு நிதாயி, கெளராங்கர், ராமர், சீதை ஆகியோரின் விக்ரஹங்கள் அவரிடம் தாமாகவே வந்து சேர்ந்தன. பாபா, அவர்களை அழைத்தாரா என்ன? பகவானின் லீலையே அதுதான். வருந்தி வருந்தி அழைத்தாலும் வரமாட்டான். அழைக்காவிட்டாலும் அவன் விரும்பினால் தானாக வருவான். ரிஷிகள், முனிகள், ஞானிகள் கெஞ்சிக் கூப்பிட்டாலும் செல்லாதவன், ஒரு ப்ரேம பக்தனிடம் அழைக்காமலே சென்று, சங்கோஜமின்றி, உலக தர்மங்களை மீறி உணவு கேட்டு உண்பான். ச்யாமதாஸ்பாபாஜியிடம் செல்பவர்களுக்கு அவரிடம் கிடைக்கும் ப்ரேம ரஸம் திருப்தியை ஏற்படுத்தும். பிறகு அந்த ப்ரேமைக்காக ஏங்கும் பிச்சைக்காரர்களாகி விடுவார்கள். பகவானும் இந்த ப்ரேமைக்காகத்தான் பக்தனிடம் வருகிறான். வைகுண்டத்திலும் இந்த ப்ரேமை காணக் கிடைக்காதே! பாபாவிடம் வந்து சேர்ந்த ராமர், சீதை, நித்யானந்தர், கெளராங்கர் ஆகியோரும் தங்கள் சேவைக்குத் தேவையான பொருள்களை எப்படியோ தாங்களே சேகரித்துக்கொண்டு விடுவார்கள். ச்யாம்தாஸ்பாபாஜி எதற்கும் கவலையே படமாட்டார்.

ஒரு சமயம் மிகவும் வலுவாக மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. ச்யாம்தாஸ்பாபாஜி பிகைஷக்காக வெளியே செல்ல முடியவில்லை. வைஷ்ணவ விருந்தினர்கள் வந்து சேர்ந்திருந்தனர். ஸ்ரீ விக்ரஹங்களும், விருந்தினர்களும் உணவில்லாமல் வாடுவதைக் கண்டு, பாபா மனம் வருந்தினார். விக்ரஹங்களைப் பார்த்துச் சிரித்துக்கொண்டே, “உங்கள் விருப்பம் என்ன? வயிற்றில் இன்று ஈரத்துணியைக் கட்டிக்கொள்ளப் போகிறீர்களா?” என்று கேட்டார். பிறகு வெளியே சென்று நிறைய துளை பறித்துக் கொண்டுவந்து கடவுளுக்குச் சமர்ப்பித்துவிட்டு, விருந்தினர்கள் முன்பு அதை வைத்தார். “இன்று நமக்கு உணவு பாக்கியத்தில் இல்லை! துளைதான் உணவு. கோபால்ஜி, பிறகு

ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் பார்க்கலாம்” என்றார். உடனே ஆச்சரியமாக, பெர்லூம்பூரேச் சேர்ந்த ஐமீந்தார் விஷ்ணு சரண்ஸேன் என்பவரின் தந்தைக்குத் திடீரென்று பாபாவைப் பற்றி நினைப்பு ஏற்பட, அவர் ஐந்து பேர் மூலமாக நிறைய உணவுப் பதார்த்தங்கள் கொடுத்து அனுப்பினார். அவர்கள் கொண்டு வந்த பொருட்களை வைத்து உடனே பாபா உணவு தயாரித்து, கோபால்ஜிக்கும் மற்ற விக்ரஹங்களுக்கும் நைவேத்யம் செய்து, விருந்தினர்களுக்கும் உணவு படைத்தார். இப்படி அநேக நிகழ்ச்சிகள் பாபாவிடம் நடைபெற்றன.

சில தினங்கள் கழித்து முர்விதாபாத்திலிருந்து ஒரு பக்தர் ப்ருந்தாவனத்திற்கு யாத்திரை சென்றார். அந்தச் சமயத்தில் ச்யாமதாஸ் பாபா கங்கா தடத்தில் தம் சரீரத்தை விட்டு, சித்தி அடைந்தார். ஆஸ்ரமத்தில் அவருக்கு சமாதி கட்டி, பூஜைகள் விதிப்படி நடந்து வந்தன. ப்ருந்தாவனம் சென்ற பக்தருக்குச் ச்யாமதாஸ்பாபாஜி சித்தியடைந்த விஷயம் தெரியாது. ஒரு நாள் ப்ருந்தாவனத்தில் அவருக்கு ச்யாமதாஸ்பாபாவுடன் சந்திப்பு ஏற்பட்டது. அவரை வணங்கிவிட்டு, பக்தர் கேட்டார், “நீங்கள் எப்போது இங்கு வந்தீர்கள்? பாபா எந்த நாளில், திதியில் சரீரத்தை விட்டாரோ அந்த நாளைச் சொன்னார். பாபா, பக்தனிடம் கேஷம் விவரங்கள் கேட்டுவிட்டுப் பிறகு, “நீ எப்போது வீட்டுக்குத் திரும்புவாய்?” எனக்கேட்டார்.

“சீக்கிரத்தில் திரும்பப் போகிறேன்” என்றார் பக்தர். “அப்படியா! இதோ பார்! முர்விதாபாத் கோவிலில் பெரிய மணி இல்லை. நான் ஒன்று வாங்கித் தருகிறேன். அதை எடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிடு” என்றார். உடனே ஒரு மணியை வாங்கித் தந்தார். பக்தர் ஊருக்குச் சென்று, கோவிலை அடைந்து, மணியைச் சமர்ப்பித்துவிட்டு, பூஜாரியிடம் தாம் வ்ருந்தாவனத்தில் பாபாவைச் சந்தித்த விவரங்களை எல்லாம் கூறினார். ‘பூஜாரியும் அங்கும் கூடி இருந்தவர்களும் ஆச்சர்யத்தில் வாய்டைத்துப் போனார்கள்! அவர்கள் பக்தரிடம் ‘பாபா என்றோ சித்தியடைந்துவிட்டார்! இதோ அவரது சமாதி!’’ என்று காண்பித்தனர். பக்தரும் ஆச்சரியத்தில் மௌனமானார்.

சித்தர்களுக்கு மரணமேது? அவர்களின் சரீரமே
சின்மயமானதன்றோ? (தொடரும்)

– ஜயந்தி ஜானகிராமன்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜியின் ஸம்பாவணைகளிலிருந்து – 112

**‘தேடாதுற்ற நல் திருவருந்தியகத் தியக்கந்
தீர்த்தருள் அருணாசலா’**

‘தேடாது உற்ற’ – அருணாசலேஸ்வரரின் க்ருபை ரமண மஹரிஷிகளுக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது? அவரைத் தேடி அருணாசலேஸ்வரன் சென்று அருள் செய்தான். மக்கள் பலர் நல்ல மஹாத்மாவையும், நல்ல குருவையும் எங்கெங்கோ தேடி அலைகின்றனர். ஆன்மீக சாதனைகளையும் பலவிதமாய்ச் செய்து யாதொரு பலனையும் அடையாது திண்டாடி வருகின்றனர். அப்படிச் செய்து வரும் பலருக்கு, பெரும்பாலும் வாழ்நாள் முழுவதும் கூட நல்ல குரு கிடைப்பது இல்லை. மேலும் அவர்களுக்கு ஆன்மீக சாதனைகளில் யாதொரு அனுபவமோ, சிறியதொரு முன்னேற்றமோ கிடைப்பதில்லை. வாழ்நாள் முழுவதும் ஸஞ்சல புத்தியுடன் அவர்கள் அலைய வேண்டியது ஆகிறது. ஆனால், இங்கு ரமண மஹரிஷிகளுக்கு, “தேடாது உற்ற திருவருள் நிதி” என்கிறார்.

ரமண மஹரிஷிகள் குரு வேண்டும் என்றோ, பகவான் வேண்டும் என்றோ தேடிப் பாடுபடவில்லை. அவருக்கு அருணாசலேஸ்வரரின் அருளும், ஆன்மானுபூதியும் தானாகக் கிடைத்தது. அதையே மிக அழகாக, “தேடாது உற்றது” என்கிறார். அருணாசலேஸ்வரரின் அருளோ திருவருள் நிதி. ஞானமே உயர்ந்த செல்வம். ‘ஏன் ஞானம் உயர்ந்தது?’ எனில், மீதி எந்தவொரு செல்வத்தை அடைந்தாலும் அதனால் சாந்தி ஏற்படாது. லெள்கீகமாக, ஒருவர் எப்படிப்பட்ட செல்வத்தை அடைந்திருந்தாலும், அதனால் மட்டும் நிரந்தரமான நிம்மதி கிடைக்காது. மாறாக, சில சமயங்களில், செல்வம் ஒருவரிடம் இருப்பதால் அது பறிபோய்விடுமோ என்ற பயமும் வரக்கூடும்.

ஒருவன் பெரிய பதவியில் இருந்தாலும் நிம்மதி வராது. ஏனெனில், அவருக்கும் அவரைவிட உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவரைப் பார்த்தால் அவரை மாதிரி ஆகவேண்டும் என்று தோன்றிவிடும். பொறாமை ஏற்படலாம். ஆகையால், பதவியோ, பணமோ செல்வமோ

எந்தவொரு விதத்தில் இருந்தாலும், வசதியைத் தந்திருந்தாலும், அதனால் நிம்மதி ஏற்படாது என்று தெரிகிறது. பரம சாந்தியே ஒருவருக்கு லக்ஷ்யமாய் இருக்க வேண்டும். அது எப்பொழுது ஏற்படும்? பரமசாந்தியாக இருக்கும் ஒருவரை அண்டினால்தான் அது சாத்தியமாகும். பரம சாந்தியாக யாரால் இருக்க முடியும் என்றால் ப்ரஹ்ம சாக்ஷாத்காரத்தை அடைந்த ஒருவரால்தான் எப்பொழுதும், எத்தகைய காலகட்டத்திலும், நிம்மதியாக இருக்க முடியும். பூரண ஆன்மானுபூதி அடைந்த ஒரு மஹாத்மாவை அடைந்து சரணாகதி செய்தாலோழிய, நிரந்தர நிம்மதி என்பது கிடைக்காது.

ரமண மஹரிஷிகளுக்கு மதுரையில் ஏற்பட்ட ஆத்மா அனுபவத்திற்குப் பின், அவர் திருவண்ணாமலைக்குத் தனியாக வந்து சேர்ந்தார்ளவா? அப்படி அவர் வரும்பொழுது, புகைவண்டியில் திண்டிவனம் வரை பயணம் செய்யப் பயணச்சீட்டு எடுத்து உள்ளார். உண்மையில், திருவண்ணாமலை செல்ல விழுப்புரத்தில் இறங்க வேண்டும். இதை ரமண மஹரிஷிகளுடன் பிரயாணம் செய்த ஒரு பயணி சொல்ல, விழுப்புரத்திலேயே இறங்கினார். அங்கிருந்து திருவண்ணாமலை செல்லப் பிரயாணச்சீட்டு வாங்க அவரிடம் போதிய பணம் இல்லாது இருந்தது. ஆதலின், கையிலிருந்த பணத்தை வைத்து, மாம்பழப் பட்டுவரை சீட்டு வாங்கினார். அங்கு இறங்கி, அங்கிருந்து ஒரு பத்து மைல் தூரத்திலுள்ள அரையணிநல்லார் வரை நடந்து வந்து, அங்குள்ள கோயில் வாசலிலேயே படுத்துவிட்டார். அரையணிநல்லாரில் அவருக்கு ஒரு பெரிய ஜோதி தரிசனம் ஆயிற்று. அந்த ஜோதி எங்கிருந்து வந்தது என்றால், அது திருவண்ணாமலையில் இருந்து வந்தது. அந்த ஜோதி தரிசனத்தைப் பார்த்தவாறே இவர் நடந்து வர, திருவண்ணாமலை அடைந்தவுடனே அந்த ஜோதி மலையுடனே சென்று ஐக்கியமாகிவிட்டது. இது பகவான் ரமண மஹரிஷிகள் வாழ்க்கையில் மட்டும் ஏற்பட்டது அல்ல.

இதேபோன்று ஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளுக்கும் ஏற்பட்டது. அவர் பல சிவகேஷத்ரங்களுக்கும் சென்று சிவதரிசனம் செய்து வரும் வேளையில், அவரும் ஒரு முறை, அரையணிநல்லாருக்கு வந்தார். அங்கு அவருக்கு, பகவான் ரமண மஹரிஷிகளுக்கு ஏற்பட்டது போன்றே ஒரு ஜோதி தரிசனம் ஆனது. அவர், இந்த ஜோதி

எங்கிருந்து வருகிறது என விசாரிக்க, அங்கிருந்த ஏனையோர் மூலம் திருவண்ணாமலை பெரிய அக்னிகேஷன்த்திரம் எனக் கேள்விப்பட்டு, அதை அவசியம் தர்சனம் செய்யவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார். மேலும் அந்த கேஷத்ரம், அங்கிருந்து அருகில் உள்ளதா? அல்லது தூரமா? என விசாரிக்க முற்பட, ஓர் அந்தனர் அங்கு, புஷ்பங்களுடன் ஞானசம்பந்தர் முன் வந்தார். அவர் சம்பந்தரிடம் திருவண்ணாமலை அருகில்தான் உள்ளது; தாங்கள் அவசியம் தரிசனம் செய்ய வேண்டும்; செய்யாமல் இருக்கலாகாது, எனச் சொல்லி, சம்பந்தரைத் தாமே அழைத்தும் சென்றார். பாதி வழியிலேயே அவ்வந்தனர் மறைந்துவிட்டார். மேலும், சம்பந்தர் தனது பூஜைப் பொருட்களுடனும், பரிவாரங்களுடனும், பதிகங்கள் பாடியபடியே பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார். சிறிது தூரம் சென்றவுடன் கள்வர்கள் வந்து ஞானசம்பந்தரிடம் இருந்த அனைத்துப் பொருட்களையும் நகைகளையும் களவாடிச் சென்றுவிட்டனர். இச்சம்பவத்திற்குப் பின்னும் சம்பந்தர் பதிகங்கள் பாடியபடியே பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தார். திருவண்ணாமலை நெருங்கும் வேளையிலே, அதே கள்வர்கள் மறுபடி தோன்றி, ஞானசம்பந்தரிடம் எடுத்துச் சென்ற பொருட்களைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டனர்.

அப்பொழுது ஞானசம்பந்தர்முன் அருணாசலேஸ்வரன் பிரத்யக்ஷமாகி, “உங்களது பொருட்களைக் கள்வர் ரூபத்தில் வந்து களவாடியது எமது கணங்களே. நீங்கள் இவ்வளவு பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, அருணை வரை நடக்கச் சிரமப்பட வேண்டுமே, என்பதற்காகத்தான் நானே சிவகணங்களே தூக்கி வருமாறு ஆணையிட்டேன்” என்று சொல்லி, மேலும் பலவிதமாய் அருள் செய்து, அருணாசலேஸ்வரன் மறைந்துவிட்டான். பகவான் ரமண மஹரிஷிகளுக்கும் அரையணிநல்லூரில் திருவண்ணாமலையின் ஜோதி தரிசனம் ஏற்பட்டது. அதேபோல்தான், ஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பகவான் ரமண மஹரிஷிகள் சுப்ரமண்யஸ்வாமியின் அவதாரம். ஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளும் அப்படியேதான். இருவரும் ஒரே ஸ்வாமியின் அவதாரங்களாக இருப்பதால், இருவருக்கும் ஒரே மாதிரி அனுபவம் ஏற்பட்டுள்ளது.

(தொடரும்)

செய்திகள்

மார்ச் 3-ஆந் தேதி

திருவண்ணாமலை, யோகி ராம்சுரத்குமார் ஆஸ்ரமத்தில், பகவான் யோகி ராம்சுரத்குமார் மஹராஜ் அவர்களின், நான்காவது ஆண்டு ஆராதனைத் தொடக்கவிழாவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்கள் கலந்துகொண்டு அருளுரை ஆற்றினார்கள்.

மார்ச் 6-ஆந் தேதி, மார்ச் 21-ஆந் தேதி

ஏகாதசியை முன்னிட்டு மதுரபுரி ஆஸ்ரமத்தில் மாதுரீஸ்கீஸ்மேத ஸ்ரீ ப்ரேமிகவரதனுக்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி திருமஞ்சனம் செய்தார்கள்.

மார்ச் 7-ஆந் தேதி

திருவண்ணாமலை, யோகி ராம்சுரத்குமார் ஆஸ்ரமத்தில், பகவான் யோகி ராம்சுரத்குமார் மஹராஜ் அவர்களின் ஆராதனை பூர்த்தி விழாவில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கலந்துகொண்டு ப்ரவசனம் செய்தார்கள்.

மார்ச் 8-ஆந் தேதி

மஹாசிவராத்திரியை முன்னிட்டு வடவாம்பலம் ஸ்ரீ ஆத்ம போதேந்திராள் அதிஷ்டானத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி ஐந்துகால பூஜை செய்தார்கள்.

மார்ச் 16- ஆந் தேதி

சீர்காழி வட்டம், திருநாங்கூர் தொகுப்பு, திருவாலி திவ்யதேசம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநரவிமலை ஸ்வாமி திருக்கோயில் மஹாஸம்ப்ரோகஷணத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி கலந்துகொண்டார்கள்.

மார்ச் 19-ஆந் தேதி

பெங்களூர் ஸ்ரீ கீதாராம மந்திரத்தில், ஸ்ரீ ராம நவமியை ஓட்டி, பெங்களூர் ப்ராஹ்மண சமூகம் சார்பில் மார்ச் 19-ஆந் தேதி முதல் ஏப்ரல் 17-ந் தேதி வரை நடைபெற இருக்கும் ஸ்ரீ ராமகோடி அர்ச்சனையை ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி குத்துவிளக்கேற்றி தொடங்கி வைத்தார்கள்.

மார்ச் 25-ஆந் தேதி முதல் 31-ஆந் தேதி வரை

சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி முன்னிலையில் பாகவத ஸப்தாஹம் நடைபெற்றது. திருச்சூர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஜயர் அவர்கள் மூல பாராயணமும் ப்ரவசனமும் நிகழ்த்தினார்கள்.

மார்ச் 26-ஆந் தேதி – ராஸ பூரணிமா

ஸ்ரீ சைதன்ய மஹாப்ரபு அவர்களின் ஜயந்தியை முன்னிட்டு, சென்னை ப்ரேமிகபவனத்தில், ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்வாமிஜி அவர்களால் விசேஷ நாம சங்கீர்த்தனம் நடைபெற்றது.

மங்களானி பவந்து

ஸ்ரீ ஹரி:

சந்தாதாரர்கள் கவனத்திற்கு

- ★ மதுரமுரளிக்கான சந்தர தொகையை, “குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்” என்ற பெயரில் மட்டுமே M.O. or D.D. ஆக அனுப்ப வேண்டும்.

உள் நாடு : வருட சந்தர ரூ. 60/- ஆயுள் சந்தர ரூ. 1000/-
வெளி நாடு : வருட சந்தர ரூ. 300/-

- ★ சந்தாவை காசோலையாக அனுப்ப வேண்டாம்.
- ★ சந்தர எண், சந்தாதாரர் முகவரி இல்லாமல் வரும் சந்தர தொகையானது அவர்கள் பெயரில் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது.
- ★ மதுரமுரளி மரத இதழுக்கான தங்களுடைய சந்தர எண் Address labelல் இரண்டாம் வரியில் உள்ளது.
- ★ சந்தாதாரரின் முகவரியில் மாறுதல் ஏற்படும்பொழுது அதை அந்த மாதத்தின் 15-ந் தேதிக்குள் எழுதி அனுப்பினால்தான் வரும் மாதத்தில் செயல்படுத்த முடியும்.
- ★ மதுரமுரளி விஷயமாக அனுப்பும் தபால்களின் கவரில் பின்வருமாறு முகவரியை கட்டாயம் எழுதவும்.

“மதுரமுரளி”, குருஜி ஸ்ரீ முரளீதர ஸ்வாமிகள் மிஷன்,
24, நேதாஜி நகர், ஜூபர்காண்பேட்டை, சென்னை - 600 083.